

Torben Hassing

Når du hører et godt rocknummer i radioen, kan du ikke lade være med at bevæge kroppen til rytmen. Og du er god til det. Du forstår at fornemme en rytme og bevæge dig til den. Om det så er mennesker, møder, musik, kærlighed. Du bestemmer selv, om du følger rytmen, eller om du går imod den.

Ville du egentlig have været politimand? Din far døde året før, du var færdig med gymnasiet og skulle søge ind på politiskolen. Et år hvor du blev venner med coke og fjender med autoriteter. Var det din natur, som fik lov til at slippe løs, nu hvor din uniformerede far ikke længere kunne styre dig?

Du lærte politiet at kende udefra i stedet for indefra. Du dansede ikke efter deres pibe, men du slog heller ikke for alvor takten an blandt de kriminelle. Det var manglen på ambition, der forhindrede dig i at blive karrierekriminell. Og da valget pludselig en dag stod

mellem flere år i rigtigt fængsel og en lille sang om, hvem der styrede narkohandlen i Viborg ... sang du. Og du stak af til København. Fik tusket dig til et arbejde som snushane for en advokat. Han så dit talent for at aflæse dine omgivelser og skubbede dig i armene på et bureau, og få år efter mødte du Anne Christine og I startede sammen bureauet 'Tjenesten'.

Anne Christine var forelsket i dig ... og du lidt i hende. Du forsøgte endda at gå i seng med hende, men din homoseksualitet lod sig ikke narre. Hun var alt andet end ligeglad, men hun droppede alligevel jurastudiet og kastede sig ud i at etablere 'Tjenesten' sammen med dig.

Du nærer en dyb indignation over samfundets udvikling. Jeres første sag var for en ældre iraker, hvis sønner stod til udvisning for våbenhandel. Du leverede de afgørende beviser til deres forsvarer, og de blev i landet. I fik fjender blandt politiet. PET. Private sikkerhedstjenester. Du er chokeret over omfanget af vennetjenester, korruption, uduelighed og ligegyldighed i systemet. Både det offentlige og det private.

Sommetider ser du dig selv, som du var, før din far døde og overvejer, om hans død satte dig fri. Overvejer om han var korrupt. Om han var overbevist om, at alle indvandrere er kriminelle, samfundet er af lave og alt håb er ude. Du har ikke mistet håbet, men du kæmper også for det. En hård kamp. Du tænker på værdierne, du fik med hjemmefra. Pas på dig selv. Pas dig selv. Kæmp for dig selv og dine. Forkastede værdier. Forkastelige værdier.

Sommetider ser du dig selv som dreng lege i egeskoven. Gå på opdagelse blandt væltede træer. Finde hulen, du byggede året før sammen med Mikkel og Frederik. Og du bliver chokeret over, hvor langt væk den dreng er. Det er som om, at du bevæger dig længere og længere ud i skoven, hvor der ikke er nogen fornemmelse af retning, og du farer vild. Træerne nærmer sig med deres lange arme. Og du begynder at føle en vrede, der langsomt vokser i maven. Du forstår ikke den vrede, du føler, når du tænker på drengen Torben i det lille hyggelige Hald Ege. Og du forstår ikke, hvorfor du ikke kan lide drengen Torben.

Bureauet Tjenesten

Det er otte år siden, at du og Anne Christine etablerede jeres detektivbureau. Egentlig var formålet, at lave et nyhedsmagasin på print, og de to første ansatte var journalister, men hurtigt blev det tydeligt, at de historier i efterforskede var så betændte, at I ikke kunne trykke det. Og I blev til detektiver, for jeres oplysninger skulle ikke gå til spilde.

Anne Christine

Anne Christine er anderledes og på mange måder fantastisk. Hun er yngre end dig, men hun kan så meget mere. Du har dårlig samvittighed over, at hun bruger sin energi på en sag, som du ikke sommetider ikke helt selv ved, om du tror på. Du ville gerne kunne gengælde hendes kærlighed og elske hende ... men du kan ikke. Og hvor meget du end holder af hende, så forhindrer hendes kærlighed til dig, at du indlader dig på et forhold. Det er ... kompliceret. Hun fungerer som den anden daglige leder af bureauet. Du har altid haft en fornemmelse af, at der er noget, hun skjuler for dig. Du har en enkelt gang gravet i hendes fortid, men det eneste du fandt var nogle papirer fra ungdomspsykiatrien. Hun har brudt enhver forbindelse med sin familie. Hun har ingen venner fra barndommen. Du har spurgt hende, om der er noget galt, men det er det eneste, hun ikke vil tale med dig om.

Peter

Peter er også ret utrolig. Du vidste godt, at du havde en noget yngre halvbror, men du havde aldrig mødt ham. Du besøgte din mor på hospitalet få uger før hun døde og mødte ham. Du følte en umiddelbar afsky for drengen, og det krævede en del selvbeherskelse at indse, at han lignede dig selv som 18-årig. Din mor bad på sit dødsleje om, at du skulle tage dig af ham. Han var ved at komme ud i noget snavs, hans far var død for en del år siden, og uden familie og autoritet ville han uden tvivl gå i hundene. Du lovede det. Du havde ikke tænkt dig at holde løftet, men du opdagede, at du ikke kunne lade være. Du forsøgte at stikke af, men du fik det fysisk skidt, og du hentede knægten og tog ham med til København.

Aksel

Aksel er strømer. Det var nok derfor, at det forekom så nemt at ansætte ham. At han så samtidig sad inde med en viden, som I stod og manglede i en sag, gjorde heller ikke noget. Aksel forlod politiet, fordi han havde fået nok af korruptionen. Du har en forkærlighed for strømere. Hvor meget du end ikke kan lide det, er du lidt misundelig på politifolk. Aksel er meget anderledes end jer fire andre. Du tænker før du taler. Anne Christine tænker, mens hun taler. Peter taler ikke så meget, men tænker en del. Flemming tænker før og efter han taler. Aksel taler bare, og du aner ikke, hvad han tænker. Men han tilføjer bureauet noget glæde og noget smil, som I ikke altid har så meget af.

Flemming

Flemming er bureauets nyeste mand. Han er agent for PET. Han ved ikke, at du ved, at han spiller dobbeltspil. Du kunne så let som ingenting fyre ham, men du beholder ham. Ikke fordi, at du regner med selv at kunne spille med på dobbeltspillet, men fordi han er en god mand. Han er et godt menneske. Du vil have ham til at indrømme, at han er PET-agent, forlade politiet og gå over på din side. Hvis du afslører, at du ved, at han er agent, vil han forsvinde med det samme, og det er du ikke interesseret i. En lille stemme i dig siger, at det er fordi, at du er forelsket i ham ... men du lytter først til dine indre stemmer, når de råber i en megafon.

Om at spille Torben

Torben er idealist. Han er et GODT menneske. Han er ikke nogen ridder i skinnende rustning. Han er ikke nogen korsfarer. Vold er aldrig løsningen. Ekstreme metoder er aldrig alene løsningen. Udelukkelse af samfundet, øget straf, hårdere sanktioner er ALDRIG løsningen. Torben er humanist. Han bekymrer sig ikke om penge på et personligt plan, men han er realist nok til at vide, at både bureauet og han selv har brug for penge. At penge åbner døre og muligheder. Torben har et selvhad dybt i sig selv, der bunder i en indre konflikt. Torben ved dybest set ikke, hvem han er. Han ved ikke, om han er politimanden, der ser sagen fra en side. Han ved ikke, om han er den kriminelle, der udnytter andre til egen fordel. Eller om han er forkæmperen for et bedre samfund. Han vil gerne tro, at han er det sidste, men han er begyndt at tvivle.

Tips til spilleren

Torben er på sæt og hvis hovedpersonen i og med, at han er bureauets leder og den forsvundne mongols onkel. Scenariet handler også om detektivbureauets fremtid. Torben ved godt, at Anne Christine måske er på vej væk. Han ved også godt, at hans halvbror Peter ikke har en fremtid som detektiv. Torben vil holde sammen på bureauet, fordi han mener, at han gør et vigtigt arbejde for de svage i samfundet, og han har brug for de andres hjælp, og hvis Torben har en alvorlig brist, så er det, at han er klar til at fastholde sine venner i en ulykkelig situation, fordi det tjener en større sag.

Men selv om Torben er en slags hovedperson, er han også en smule passiv. Torben er ikke hurtig til at handle. Han er god til at betragte, men han farer ikke op og råber vagt i gevær og samler tropperne omkring sig. Han er stille.

Stikord

- Torben kunne aldrig finde på at bruge fysisk vold
- Torben har ikke nogen pistol og har aldrig brugt et våben
- Torbens svaghed er, at han ikke kan handle, før han har tænkt sig om
- Torbens svaghed er, at han er meget samvittighedsfuld
- Torbens styrke er, at han er meget samvittighedsfuld
- Torben forsøger at undgå at såre (gode) menneskers følelser
- Torben mener, at han har en definition på, hvem der er gode og dårlige mennesker
- Torben står ikke tilbage for at manipulere og bruge andres følelser imod dem, så længe det tjener 'Den Gode Sag'
- Torben står fast, hvis nogen prøver at intimidere eller skræmme ham

En sag i Hald Ege

Du og resten af bureauet var i Viborg, for at vidne i Vestre Landsret. Retssagen gik fint, jeres fremlæggelser gik fint. Det var afslutningen på en større sag, og I sad på en fortovscafé i Viborg og nød sommersolen og talte om, at I kunne tage en lang weekend og så holde et mandagsmøde og tale om de næste sager, da din telefon ringede. Et ukendt nummer.

Det var din moster. Linda Hassing. Du så hende til din mors begravelse for et par år siden, men det var første og sidste gang siden du forlod Hald Ege, at du havde set hende. Du havde til begravelsen fortalt hende, at du var detektiv. Hun er næsten 20 år yngre end din mor. Du har på fornemmelsen, at hun vidste, at du var i nærheden.

Hun havde en sag. Eller det vil sige, at hendes søn var forsvundet. Din nevø. Mongolen Toke. Forsvundet, mens han var under medicinalfirmaet ProMedicas ansvar, og nu ville de ikke gøre noget for at finde ham eller vedkende deres ansvar for, at de havde mistet hendes søn.

Hun hyrede bureauet, og I er på vej de seks kilometer fra Viborg til Hald Ege i en lejet bil. Sommersolen bager godt, og du mærker, hvordan dit hjerte begynder at banke hurtigere, da byskiltet 'Hald Ege' dukker op, mens I kører gennem den gamle egeskov.